

[Clausager.]

vil altsaa sige normal Rente af Jordens Taksationsværdi, naar alle de faste Ejendomsskatter regnes derpaa. Derfor er der efter min Mening Grund til at komme til Hjælp her, og naar Talen er om det, er vi ikke uvillige til at drøfte, paa hvilken Maade vi bedst kan tage de Indtægter, Staten skal have for at dække disse Udgifter.

Der ligger, som bekendt, i Landstinget et Forslag fra vor Side om 10 Mill. Kr. til Sognekommunerne til Lettelse af Skattetrykket. Skattetrykket er meget forskelligt i de forskellige Sognekommuner. I mange Egne af Landet er der høje Ejendomsskatter, i andre Egne af Landet er der smaa Ejendomsskatter, saa der kan ikke siges noget almindeligt om det. Men naar man har lettet Skattetrykket, kan man siden forhandle om, hvordan de nærmere Bestemmelser skal udformes. Jeg tror for øvrigt, det bliver nødvendigt at tage Beskatningen, navnlig Ejendomsbeskatningen, op til Revision, thi man kan ikke have en saa forskellig Ejendomsbeskatning, som man har i dette Øjeblik her i Landet. Der er Sognekommuner, hvor Ejendomsbeskatningen er 4—5 Gange saa stor som i Bykommunerne i Nærheden. Der er Steder hvor Sognekommunerne er oppe paa 40 pro mille — 4 pCt. —, af Jordværdien ud over, hvad man betaler i Bykommunerne, fordi man der har et Loft over Ejendomsskatterne, hvad man ikke har i Sognekommunerne, hvor man kan lægge dem efter Behovet.

Hvis det saa var saadan, at man kunde tro paa den Teori, der fremsættes, at naar Skatterne paa Ejendomme er høje, saa falder Priserne, saa den næste, der køber Ejendommen, kommer nok til at sidde for højere Skat, men for mindre Rente. Men det holder heller ikke Stik. Lige for nylig har vi set Fremlæggelse af Tal, virkelig indhentede Tal, fra sjællandske Kommuner, der viser, at det er mærkelig uens. Nogle Steder har man højere Priser og højere Ejendomsskatter og andre Steder lavere Priser og lavere Ejendomsskatter pr. Tønde Hartkorn eller pr. 1 000 Kroners Jordværdi.

Efter at jeg har sagt dette, maa man forstaa, at vi er villige til at forhandle om Dækning, naar Talen er om at skaffe Penge til Lettelse af Skattetrykket i Kommunerne. At lette Skattetrykket i Amterne gaar lettere, thi der har vi en Lov, der indeholder bestemte Fremgangsmaader og Regler, og naar Procenten der rettes, gaar det af sig selv. Det var det, som Indenrigsministeren før nævnte ikke var tilfredsstillende. Men her maa altsaa Penge til,

og Finansministeren foreslaar en Merindkomstskat. Derom skal jeg sige, at den er ikke frastødende for mig. Jeg har nævnt det før, hvor der var Tale om, at man skulde bruge Penge. Jeg har nævnt, at der er en Del Virksomheder her i vort Land, der øjensynlig har tjent paa Krisen, som andre har tabt paa, der har haft Fordel af Afspærringerne, af Importbegrænsningerne, har tjent paa det, og ofte tjent store Penge, medens andre har tabt.

Jeg synes ikke, man kan sige, at den Skat er urimelig, men den er naturligvis lettere at snakke om i Princippet end at føre ud i Virkeligheden. Det er jeg ganske klar over. Hvis der f. Eks. er Tale om en Mand, der nu er begyndt at tjene Penge, medens han tidligere kun har haft en lille Indkomst af en eller anden Virksomhed, saa vil han, hvis der ikke laves Særbestemmelser, falde for disse Bestemmelser i Merindkomstskatteloven. En Mand, der i en Række Aar har haft Uheld af forskellige Grunde og nu er ved at komme ovenpaa, vil ogsaa falde for den. Alt dette, i hvert Fald det meste af det, kan man dog nok, naar man har lidt god Vilje, faa ordnet; men nogle praktiske Vanskeligheder kan der jo nok blive.

Saa er der en anden Ting, der gør mig lidt betænkelig, og det er det, at vi, der har drøftet denne Merindkomstskats Brugbarhed, muligvis nok har vurderet den for højt. Jeg er bange for, at den vil svinde noget, for naar nu Eksporten tager af og Importen skæres ned, saa betyder det for manges Vedkommende en Nedgang i Beskæftigelse, i Produktion og Indtægter, saaledes at deres Merindkomst forsvinder. Vort Erhvervsliv er i Øjeblikket inde i en ulykkelig Udvikling, idet vore Eksportindtægter tager af, og saa skærer man Importen ned, og saa breder Stilstanden sig mere og mere.

Jeg skal slet ikke komme ind paa den Form for Indkomstskat, der her er foreslaet. Det er den Slags Ting, det er langt lettere at tale om i et Udvalg end i en Forsamling, og her er jo da heller ikke saa mange til Stede, at det vilde kunne bringe en større Afgrøde til Veje, selv om det var en god Udsæd, jeg saaede. Men jeg skal sige om den anden Form: den forhøjede Indkomstskat paa de større Indkomster, at den er vi, som bekendt, ikke velvillig stemt over for. Men i det Øjeblik den bruges til et bedre Formaal end hidtil foreslaet, da vil man selvfølgelig ikke gaa saa haardt imod den. Og tages den Side om Side med Merindkomstskatten, saa er der noget, der formilder en en lille Smule over for den,